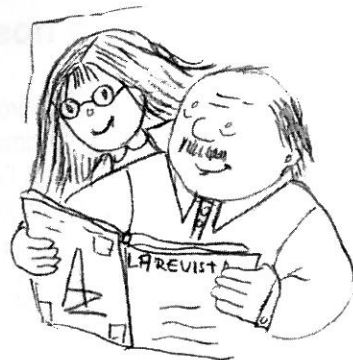

CARTES A LA MEVA NETA I AL MEU NET

El dia que en Panondas se'n va anar a llibarri: Conte nº7

Avui us parlaré del viatge que va fer en Panondas, el grec d'Emporion quan va anar a visitar el poblet ibèric d'Ilibarri (aquest és el nom que podria servir per a les ruïnes que avui coneixem com Castell Barri). En Panondas és un grec d'Emporion (Empúries), és un personatge que ja coneixia el nostre savi calongí, en Pere Caner, que ens el va presentar al seu llibre de narracions, "Èpoques i figures".

Doncs vet aquí que en Panondas, que es guanya la vida navegant i comerciant, creu que ha arribat el moment de visitar aquest poblet encimbellat de la vall de Sa Bardissa, territori que es troba a garbí* d'Emporion. Sap que allà hi trobarà tota mena de queviures per a portar al mercat de la seva ciutat perquè hi ha una gran quantitat de conills, guilles, toixons i tota mena de feristeles*.

Serà un viatge llarg, de gairebé deu llegües*, i s'han de llevar d'hora. A punta de dia s'embarquen al port d'Empúries a bord d'una gran barca de vela i de rem. La tramuntana els empeny cap a migjorn i en Panondas es preocupa perquè pensa que potser tindran vent contrari a l'hora de tornar. Però ara les veles s'inflen de bon grat i quan el sol és a migdia la nostra barca ja han arribat a la badia de Sa Bardissa i a les envistes de les muntanyes de Gab-Err, en un extrem de les quals hi ha la vila emmurallada d'Ilibarri.

A la costa els esperen la Irinin i en Kerendun que són amics d'en Panondas i acompanyants seus en els viatges que el grec fa per la vall de Sa Bardissa. Els mariners amarren bé la barca i, sense entretenir-s'hi gaire, tots plegats enfilen pel camí que segueix la riera per la seva riba dreta. Caminen a passes llargues i ràpides per la plana i quan arriben a l'illa on hi ha l'aiguabarreig de les rieres que baixen de la banda de Romanyà i del coll de la Ganga, travessen la passer, i resseguint la ribera pels indrets de les Cabanyes i dels Molins, comencen a pujar muntanya amunt.

En Panondas i els seus companys de seguida es posen a esbufegar, amb l'esforç de la pujada. La Irinin i en Kerundun riuen de bona gana:

És que no teniu muntanyes a Empúries, eh? - diuen els nois.

No - diu en Panondas - només el turonet de "la dona ajaguda" ... Això puja molt més... I tant que puja !...

Calleu! - diu en Kerundun - he sentit fressa ... Potser és un porc senglar Silenci!

Tots escolten una estona. I de sobte surt d'entremig de les bardisses un mascle de senglar enfurismat, esbufegant pels narius i xiulant pels ullals. En veure aquella fera amb posat agressiu, tots els homes empunyen les llances i la Irinin i en Kerendun desembeinen els coltells ...

Per uns segons, la bèstia els mira fit a fit, com si els digués: "Per què m'heu vingut a emipar al meu bosc? Deixeu-me tranquil, intrusos !"

L'animal (que no era tan animal com el seu nom semblava dir), preveient, però, una batalla desigual contra tota aquella colla d'homes armats, desapareix d'una revolada entre el bosc, llançant un gruny de reprovació.

Uf!, van fer tots alleujats... Després d'aquest episodi, el camí continua muntanya amunt i, a entrada de fosc, arriben a la portalada del poble. Veient la Irinin i en Kerendun davant la comitiva, els sentinelles deixen passar tota la colla. Un cop a dins, la Irinin i en Kerendun conviden els visitants a sopar, i entre el menjar i el beure abundant d'aquell vespre, parlen i parlen dels negocis que faran l'endemà, de la caça i de la fruita i la verdura que s'enduran i de com, i amb què, ho podran pagar...

Mentre ells xerren, el sol ja s'ha post darrere les muntanyes i els ocells fan les darreres voleiades abans d'anar a jòc. Les converses dels nostres amics es van apagant Una xibeca esgaripa dins la foscor de la nit. La lluna s'instal·la al mig del cel. Tothom ja dorm amb son profund. S'escampa el silenci com un mantell protector sobre el vilatge. Demà serà un altre dia

.... I UN SENGLAR I UN GAT I UN GOS
I AQUEST CONTE JA S'HA FOS!

Carles Castellanos

- PREGUNTES (sobre paraules marcades amb un asterisc*)

- PRIMERA PREGUNTA: Què vol dir que un indret es troba "a garbí" ?

- SEGONA PREGUNTA: Què és una "feristela" ?

- TERCERA PREGUNTA: Què és una llegua ? Quin valor té ?

RESPOSTES A LES QÜESTIONS DEL NÚMERO PRECEDENT "La Joana i en Lluc a la Costa Escarpada"

- RESPOSTA A LA PRIMERA PREGUNTA: Què volem dir quan diem que la barca de l'oncle Tonet és "molt marinera"? RESPOSTA: que va molt bé per a navegar.

- RESPOSTA A LA SEGONA PREGUNTA: On es troba la vila de Banyuls? Com s'anomena la comarca on es troba? RESPOSTA: Banyuls es troba a la comarca de la Marenda, a la Catalunya del Nord, dins l'Estat francès.

- RESPOSTA A LA TERCERA PREGUNTA: On és la Costa Vermella? RESPOSTA: És el nom turístic de la costa de la Marenda, de què hem parlat a la resposta anterior.

¡Despierta!

¿Vives o sobrevives?

Mònica Fusté

¡Despierta!

¿Vives o sobrevives?

La teva vida actual és la que sempre has desitjat? Si no ho és, què canviaries? Què t'ho impedeix? Dit d'una altra manera, què faries si tinguessis l'èxit assegurat?

¡Despierta! és una guia pràctica i clara que té el poder de crear una nova vida per a tu en el context de canvi actual. L'autora, la cassanenca Mònica Fusté, *coach* personal i executiu, des de la seva pròpia experiència internacional i multicultural, ens proporciona un mètode útil per millorar la qualitat de vida de forma immediata. Amb aquest llibre l'autora ens mostra una metodologia fàcil que inclou:

- Set regles del joc actualitzades amb els últims descobriments sobre el potencial humà.
- Set actituds triomfadores aplicables a la teva vida quotidiana.
- Exercicis pràctics de *coaching* que t'acompanyaran al camí cap a l'èxit.

Per més informació visiteu la seva web: www.monicafuste.com

El llibre es pot adquirir a les llibreries de Cassà de la Selva, a la llibreria Dalmau de San Antoni de Calonge, a la llibreria -22 de Girona i a la llibreria Montse de Salt.